

Non ego videm in praesentiarum, qui brevitate sum studiosissimus, repetam
quod de Catone, quod de Demosthene modo laudati commemorant Aulianus
sed id tantum proferam: quod Plinius nosse de ultimo e praedictis scribitur
virum-virum.

Plinio nempe Majori acce fuisse, scribit, ingenium, incredibile studium, summa
vigilantiam.

Scribit et ipse: omne tempus perire sibi arbitratum fuisse Plinium: quod
is non imperiret.

Scribit etiam: siem cum parte noctis maxima virum hunc eruditissimum
sultando, legendis, scribendis, conspici.

Est hoc ipsam capere saltem cum detur paucis: quod difficilius est se emulato
ut impleat.

Interim tamen anni isti, qui nobis evad, et quibus ingenium memoriae, vult
quam maxime, perdendi sunt minime, ad cogitandum potius: nihil inter
debere: quod ad eruditionem aliquid conferat.

Nihil id. si ordinem habebimus et delectum: nec tam multa, quam optima, ipsi
haec multum levamus.

Ordinem vero illum atque delectum non aliunde sumere licet, quam ex assidua
optimorum virorum assultatione.

Ab his enim non nisi utilia, et assultatione digna proponuntur, traduntur
inculcantur.

Floriferis ut apes in saltibus omnia libant:

Omnia sic iidem hi depascunt aurea dicta:

Aurea, perpetua semper dignissima vitae

quae affertur, sicut sur Auditoribus boni Magistri, quae docent, quae inculcant
aurea passim colligunt dicta, studium et operam apum subinde imitantur.

3. firmiorem me
memoriae.
Atterum nec transendum silentio scire esse puto: quod plurimum faciat ad
similem memoriae tenendum assultatio.

Cum vero jam supra huius commodi aliqua injecta sit mentio; pauca tantum in
seculo referam.

Haec audiuntur multo efficacius, quam leguntur, quae utilia sunt: praesertim
et auctoritas et affectus dicentis accesserit.

Esto ergo: quod scriptis Demosthenis magna insit vis et efficacia: prolex talis
tamen pueritia in Cato quondam Magister, Quintilianus, dicere haud dubitavit
magnam deesse illis partem: quod dicentem ipsum non audire liceret
nothenem.

Hoc quidem certum est: quod alia audientes, alia legentes magis adjuvent:
plus afficit, plus efficit vox viva.

Quod et Cato ad Atticum scribit, Quibus nempe Quibus nemo est
viva.

Haec et viva vox alit plenus: licet satis exemplorum ad imitandum e lectione suff

unde creca pat
Patui, inquit, inger
et quod vulgo
ut abrumpa
Nam ultimum re
comprehendit.
Et est sane auscu
conditionis conse
si nomine dy
effione dign
et ipse nar
sano raro in d
disciplina p
inquit Ga
odice caret.
Semper enim ill
minimum est, j
Quemadmodum e
pari ratione
cognitione sci
Imo ipse homo
acquirat.
Atque haec quidem
riam futuram
tribuit auro:
Aures nempe dua
quocumque sua se
optimorum re
Imores enim su
nois contrarietate
ad erudiendam
quod vel inde p
pervenisse legu
Non memorabo
primo vitae sua
ticam e vivo
Non tanyam
poram dedit, quod
Geometria lineis
Cum autem ho
privatly fuit: in
lorum lumini
privavit.
Hic, hic sane u
um rerum cog